

[Finansministeren.]

tænkt sig hudeordningens afvikling foretaget på en anden måde. Der er altså siden det oprindelige forlig kommet det led ind i billedet, at der nu over 3 år antagelig i statskassen skal indbetales en eengangsafgift på disse varer, som formentlig vil indbringe 15 à 20 mill. kr. Det er med dette som grundlag, jeg er gået med til at gøre rabatkortenes værdi noget større, end den oprindelige trediedelsregel ville have betinget.

Derimod må det ærede medlem hr. Tholstrup tilgive mig, at jeg stadig ikke kan komme til andet resultat end, at 17,65 pct. af en engrospris, hvis der ikke tjenes på selve skatten, må være en mindre procent af detailprisen end de 17,65. Det ærede medlem mente, at detailhandelen i hans eksempel nok ville lægge 20 kr. på. Det håber jeg man kan forsvare overfor priskontrollen, selvom jeg ikke tror, det bliver helt let. Men selvom det skulle ske, må en vare, som koster 117 kr. 65 øre fra engrosleddet, koste væsentligt mere i detailpris, og 17—20 kr. kan derfor ikke være 20 pct. af denne væsentligt højere detailpris.

(Kort bemærkning).

Tholstrup: Jeg skal ikke komme ind på akademiske betragtninger over procenter af den ene eller den anden art, men vil blot sige, at hvis man i praksis lægger, lad os sige 17 kr. 65 øre på en engrospris, der ellers ville være 100, så den bliver 117 kr. 65 øre, vil udsalgsprisen let stige med 20 pct. eller 20 kr. På de 100 kr. en gros lægges måske 25 pct. i detailavance, og selvom man nøjes med at lade prisen stige til 120 kr., bliver avancen kun 23 pct. til slut i stedet for 25. Men det tror jeg ikke man kan regne med, for når priserne stiger, falder omsætningen, og priskontrolrådet tillader vel, at de virksomheder, som lever af at sælge disse varer, kan eksistere. Men hvis de ikke får en rimelig fortjeneste hjem, kan de ikke eksistere — og jeg har endnu ikke set et eneste eksempel på, at priskontrollen har lukket forretningerne.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg skal her afbryde mødet.

Folketingets næste møde afholdes i dag kl. 14¹⁰ med følgende dagsorden:

1) *Eventuelt: anden behandling af:*

Forslag til lov om eksportafgifter på voksne kreaturer og fedekalve, herunder til billiggørelse af fodtøj og reparationer heraf.

2) *Eventuelt: anden behandling af:*

Forslag til lov om afgift af huder, skind og læder.

Mødet hævet kl. 13⁵⁷.

118. møde.

Onsdag den 23. maj kl. 14¹⁰.

Formanden: De på dagsordenen opførte sager kan kun med tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Anden behandling af forslag til lov om eksportafgifter på voksne kreaturer og fedekalve, herunder til billiggørelse af fodtøj og reparationer heraf.

(Første behandling findes i tidenden sp. 3810).

Der var til denne behandling stillet følgende ændringsforslag:

Af *landbrugsministeren:*

Til § 5 føjes: „24. maj 1952“.

Sammen med denne sag foretoges:

Anden behandling af forslag til lov om afgift af huder, skind og læder.

(Første behandling findes i tidenden sp. 3810).

Der var til denne behandling stillet følgende ændringsforslag: